

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Erhvervsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. oktober 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2009-792-1060
Dok.: NJM40967

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 233 (Alm. del), som Folketingets Erhvervsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. september 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 233 fra Folketingets Erhvervsudvalg (Alm. del):

”Når man i dag køber en flybillet over nettet kan man ikke fortryde købet, da der ingen lovpligtig fortrydelsesret er på køb af flybilletter via nettet.

Vil ministeren svare på, hvorvidt det vil være muligt at indføre lovpligtig fortrydelsesret på de produkter – fx flybilletter – som købes over internettet, og som i dag er friholdt fra fortrydelsesret? Og hvis det ikke er muligt, hvorvidt ministeren vil være åben over for en lovændring?”

Svar:

I dansk ret gælder princippet om, at en indgået aftale er bindende, dvs. der er ikke en almindelig adgang til at fortryde aftaler. Dette udgangspunkt er dog fraveget i visse særlige tilfælde. Der findes således i den gældende lovgivning regler om fortrydelsesret i visse tilfælde, hvor en aftale er indgået under omstændigheder, hvor forbrugeren er i en særlig sårbar position. Det kan f.eks. være, fordi forbrugeren og den erhvervsdrivende ikke mødes fysisk, eller fordi de mødes under forhold, der kan lægge et særligt pres på forbrugeren, jf. forbrugeraftalelovens særlige regler om fortrydelsesret med hensyn til fjernsalg, f.eks. over internettet, og aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. forbrugeraftalelovens § 17.

Der gælder visse undtagelser fra fortrydelsesrettens område, jf. § 17, stk. 2. Det drejer sig bl.a. om køb af levnedsmidler mv., som købes på offentlige steder, torve og markeder, eller som skal leveres til forbrugeren som led i organiseret og regelmæssig vareudbringning, aftaler om indkvartering, transport, herunder flyrejser, hvis det fremgår af aftalen, hvilken dag eller inden for hvilken bestemt periode rejsen skal foregå, visse aftaler om rettigheder over fast ejendom samt om spil og lotteri.

Undtagelserne i forbrugeraftalelovens § 17, stk. 2, bygger i vidt omfang på regler i gældende forbrugerbeskyttelsesdirektiver. Det drejer sig om direktiv 85/877/EØF om aftaler indgået uden for fast forretningssted (dørsalgdirektivet), direktiv 97/7/EF om aftaler vedrørende fjernsalg (det generelle fjernsalgsdirektiv), og direktiv 2002/65/EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Dørsalgdirektivet og det generelle fjernsalgsdirektiv indebærer en minimumsharmonisering, mens direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser som udgangspunkt er udtryk for

totalharmonisering, idet det ikke indeholder en generel minimumsklausul.

Minimumsharmonisering indebærer, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der giver forbrugeren en bedre beskyttelse, end hvad der følger af direktivet – f.eks. med hensyn til fortrydelsesret, jf. ovenfor.

Kommissionen har den 8. oktober 2008 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder (KOM(2008) 614 endelig. Forslaget, der vil skulle erstatte fire eksisterende forbrugerbeskyttelsesdirektiver, herunder dørsalgskravet og det generelle fjernsalgsdirektiv, bygger på totalharmonisering.

Jeg finder det på den anførte baggrund rigtigst, at eventuelle overvejelser om at udvide fortrydelsesretten ved visse forbrugerftaler i første omgang afventer udfaldet af de igangværende forhandlinger i EU om et nyt direktiv om forbrugerrettigheder.